

INTAI CRONICI

Introducere

„ Cronici e inzestratd cu un caracter aparte, avdnd o frumusetate rara, de un simt al proprietatii morale dincolo de orice alt standard, pentru ca abor-deaza si demonsreazd tema potrivit cdreia chiar in addncimile ruinei, pla-nul lui Dumnezeu ramdne neclintit. Aceasta ne este mangaierea in epoca actuala. Da, crestinatatea a ajuns tntr-o stare ruinata, dar planurile lui Dumnezeu nu vor da gres. Si toti cei ce au credinta se reazemS si-si gSsesc mangaierea in realitatea de neclintit a planurilor lui Dumnezeu . "

- William Kelly

I. Locul unic in Canon

Cronici, initial o singura carte de pro-portii, ocupa locul ultim in Biblia Ebraica.¹ Titlul in limba ebraica are sensul de „Jurnale” sau mai precis „Cuvintele Zi-lelor.” Titlul in traducerea greaca a Bibliei (LXX, Septuaginta) este „Omisiuni” (*Pa-ralipomena*), un titlu nefericit si derutant.² Excelentul nostru titlu din limba engleza (si romana, n.tr.) provine din Vulgata lui Ieronim, traducerea in limba latinS realizata de acest carturar.

intrucat la prima vedere 1 Cronici pare sa repete materialul din 1 si 2 Samuel, iar 2 Cronici pare sa acopere aelasi material ca sj 1 si 2 Regi, se ridica tntrebarea: care este contributia unica a car^ii Cronici? Ras-punsul: Cartea Cronici prezinta o serie de deosebiri marcante fata de Samuel si Regi. Cartile acestea subliniaza latura *istorica* a lucrurilor, pe cand Cronici subliniaza latura *spirituala*. Astfel Cronici se concentreaza asupra domniei lui David si a succesorilor sai, precum si asupra templului si a fnchi-nSrii de acolo, oferindu-ne detalii nemaiin-talnite, privitoare la preoti, la leviti, la muzicieni, la cantareti si la usieri. Cronici dezvoltat mai pe larg transportarea chivotu-lui la Ierusalim, pregatirea pentru constru-irea templului si reformele initiale de unii dintre regii buni ai lui Iuda. Regatul de nord este mentionat doar in masura in care a avut de a face cu dinastia lui David. Cronicarul sare chiar peste tragicele istorii ale lui Amnon, Absalom si Adoniia, precum si peste necredinciosia lui Solomon. Astfel

cartile 1 si 2 Cronici nu sunt nicidecum o repetitie fara rost. Mai degraba, ele sunt o interpretare spirituala, a istoriei din cSrtile precedente.

Afacerile domniei fiecSru reg au fost consemnate in mod regulat intr-o csaXt (1 Regi 14:29; 15:7; etc.). FarS indoiala din aceasta sursa comuna au provenit pasajele din Samuel si Regi care sunt identice cu cele din Cronici.

Unii au criticat cartea Cronici pentru faptul ca, in opinia lor, nu ar fi suficient de bogata, continutul nefiind suficient de bine rotunjit, ea omitand evenimente importante din istoria parcursa.³ Dar, cu obisnuita-i perceptie spirituala, William Kelly arata cS Cronici, ca toate cartile inspirate, reflecta doar ceea ce doreste Duhul Sf&nt:

Acele colec^ii de m&rturii ale lui Dumnezeu care sunt inmanunchiate in carfile Cronici... sunt fragraentare - fragmentare in mod intentionat. Dumnezeu ar fi putut s2 ni le ofere, daca ar fi dorit, intr-o forma foarte complete, dar aceasta nu ar fi corespuns cu ordinea Sa. Dumnezeu Insus.i a randuit si a gasit cu cale sS ne prezinte felul in care percepe El ruina Israelului, d&ndu-ne doar fragmente de informatii de aici si colo. Nimic nu este cu adevSrat complet. CSrfile Cronici ilustreaza foarte bine acest principiu. Dar asta li pune Tntr-o stare de mare perplexitate pe invSta^ii lumii, deoarece acestia, fiindca privesc doar cu ochiul natural, nu pot pricepe, de unde o caracterizeazS drept o carte corupta in Intregime. Nimic nu poate fi inSa mai departe de adev&r in aceasta evaluare. Pentru ca Cronici a

tost scrisa, in mod judicios și deliberat in felul acesta, de Duhul lui Dumnezeu.⁴

(2 Cro. 12:15)

Kelly face o aplicare pertinenta la situ-atfa din Israel la actuala stare haotica si dezbinata a crestinismului autodeclarat al zilelor noastre:

Tot așa, sunt convins, asigurarea harului lui Dumnezeu pentru ai Sai m epoca actuals pare foarte anemicS, p&rand dezordonatS, unui om care privește cu ochiul natural; dar cSnd privești cu adevarat la aceasta stare, vei descoperi c& este conforms mingi lui Dumnezeu și ca daca am pretinde ca totul sa fie complet, am fi exclu?i de la comuniunea cu mintea Sa - ne-am multumi cu noi Inline, m loc s& simtim Tmpreuna cu El starea de decadere a Bisericii Sale.⁵

Intai si Doi Cronici nu sunt niste carti plictisitoare de istorie, ci reprezinta inter-pretarea preoteasca a istoriei sacre de la Adam, pana la revenirea Israelului din Captivitatea BabiloneanS. Ele sunt scrise pentru noi, credinciosii, si se aplica la viata noastrS de zi cu zi.

II. Paternitatea

Majoritatea comentatorilor sugereaza ca Ezra ar fi autorul sau compilatorul Cronicilor. Ultimele doua versete din 2 Cronici sunt identice cu primele dou5 versete din cartea Ezra, Tntre cele doua carti existand si o multime de asemanari de ordin stilistic. Editorul inspirat a apelat la o serie de lucrari contemporane lui, din care si-a extras informatiile necesare, cum se vede din urmatoarea lista de lucrari de referinta pe care o mentioneaza el:

1. Cartea vazatorului Samuel (1 Cro. 29:29)
1. Cartea profetului Natan (1 Cro. 29:29)
1. Cartea vazatorului Gad (1 Cro. 29:29)
1. Profetia lui Ahia, Șilonitul (2 Cro. 9:2)
1. Vedeniile vazatorului Ido (2 Cro. 9:29)
1. Cartea profetului Șemaia

- 7 Cartea vazatorului Ido (2 Cro. 12:15)
- 7 Analele profetului Ido (2 Cro. 13:22) ■
- 7 Cartea regilor lui Israel și ai lui Iuda (2 Cro. 20:34, 27:7; 32:32)
- 10. Istoria cartii regilor (2 Cro. 24:27)
- 11 Vedenia profetului Isaia (2 Cro. 26:22; 32:32)
- 11 Cuvintele lui Hozai⁶ (2 Cro. 33:19)

II. Data

Cronici a fost scrisa dupa captivitate (2 Cro. 36:22, 23). Prin recurgerea la genealogii, putem preciza mai exact data aparitiei cartii. Ultima persoana din genealogia davidica, Anani (I Cro. 3:24), se afla la distanta de opt generadi mai tar-ziu fatS de Regele Iehoiachin (numit si Ieconia [v. 17] sau Conia [v. 17, text marg. NKJV.]). Asta era prin anul 600 t.Cr. Luand ca varsta medie pentru o generatie cifra de douazeci si cinci de ani, inseamna ca eel mai devreme ajungem la anul 400 T.Cr. E foarte greu de conceput ca Cronici ar fi aparut la o data *ulterioara* acestei date, Intrudt un cronicar atat de dedicat fata de spita lui David ar fi inclus, in acest caz, orice aid descendenti ai regelui aparuti dupa aceea.

Astfel vedem ca Cronici este una dintre ultimele carti din Vechiul Testament Tn ordinea redactarii, cam pe vremea lui Maleahi.

IV. Fondul și tema cartii

Data tarzie a aparitiei cartii Cronici ne ajuta de asemenea sa Tntelegem pe ce anume pune ea accent. Monarhia nu mai exista, dar spita regala a fost urmarita pana Tn punctul maxim, Tn pregatirea Fiului lui David, Mesia, care avea sa vina.

Desi monarhia nu mai exista, slujbele de la templu continua sa ocupe un loc central In viata spirituala a natiunii. W. Graham Scroggie scrie Tn aceasta privinta:

Și iar2și, tot ce tine de Tnchinare este subliniat aici. Templul^si slujbele din el, preofii, Ievitii, cantaretii, precum și caracterul abominabil al idolatriei. Se arata ca necazurile natiunii s-au

datorat nesocotirii pretentiilor lui Iehova iar prosperitatea israelitilor a depins de întoarcerea lor la El. Carole REGI sunt de factura politica și regalii, pe când CRONICILE sunt sacre și eclesiastice.⁷

Pare Je,nn de remarcat că ambele teme - Mesia și închinarea - sunt fundamentale și pentru credincioșii din vremea de acum.

Doi Cronici continuă din punctul în care s-a încheiat 1 Cronici. În 1 Cronici 29 David l-a instalat pe Solomon ca succesor al său. Doi Cronici urmărește spita lui David de la Solomon la întoarcerea rama-

sitei de evrei din Captivitatea Babiloneană. Întai și Doi Regi parcurg, în esență, aceeași perioadă de timp, dar accentul în Regi cade mai mult asupra Israelului, pe când în Cronici accentul este pus cu precădere asupra regatului Iuda, cum am arătat deja. Deși o mare parte a materialului este aceeași în ambele cărți, Cronici uneori conține detalii nefăcșurate în Regi, întrucât Cronici a fost scrisă la o dată ulterioară și cu un scop diferit. Vom comenta asupra unora dintre aceste deosebiri, dar ne va fi imposibil să le discutăm aprofundat pe toate. Alte cărți au fost scrise în acest scop.

SCHITA

I. GENEALOGIILE (cap. 1-9)

A. De la Adam la Avraam (1:1-27)

B. De la Avraam la Israel (1:28-54)

C. Descendentii lui Israel (cap. 2-8)

1. Iuda (2:1-4:23)

1. Simeon (4:24-43)

1. Ruben, Gad si jum&tate din tribul Manase pe malul de est al Iordanului (cap. 5.

1. Levi (cap. 6)

1. Isahar (7:1-5)

1. Benjamin (7:6-12)

1. Neftali(7:13)

1. Jumatatea tribului Manase pe malul de vest al Iordanului (7:14-19)

1. Efraim (7:20-29)

10. Aser (7:30-40)

10. Benjamin (cap. 8)

D. Cei reveniti din Captivitate (9:1-34)

E. Genealogia lui Saul

(9:35-44)

n. MOARTEA LUI SAUL (cap.

10)

in. DOMNIA LUI DAVID (cap. 11-29)

A. Ostirea lui David (cap. 11, 12)

1. Vitejii lui David (cap. 11)

1. Adeptii loiali ai lui David (cap. 12)

B. David aduce chivotul la Ierusalim (cap. 13-16)

C. Dorința lui David de a construi Templul și raspunsul lui Dumnezeu (cap. 17)

D. Victoriile lui David (cap. 18-20)

E. RecensamSntul și ciurma (cap. 21)

F. Pregatirile pentru Templu (cap. 22-26)

1. Materialele, oamenii și motivatia (cap. 22)

1. Diviziile si atribu^iile levijilor (cap. 23-26)

G. Liderii militari si guvernamentali (cap. 27)

H. Ultimele zile ale lui David (cap. 28, 29)

COMENTARIU

I. GENEALOGIILE (cap. 1-9)

Primele noua capitole din 1 Cronici contin liste de genealogii sau „arbori genealogici”, cum se mai numesc. Genealogiile erau foarte importante pentru evrei, in efortul lor de a mentine caracteristicile proprii apartenentei la tribul fiecaruia. După starea de confuzie creata de Captivitate, a devenit important sa se stabileasca din nou spitale regale si preotesti.

Exista cateva situatii in capitolele de fata in care numele difera de varianta in care sunt prezentate. In alte parti ale Bibliei. Exista o varietate de motive pentru aceste aparente inconsecvente. Uneori o persoana avea mai multe nume. Nu trebuie sa ne mire faptul ca ortografierea unor nume s-a modificat de-a lungul veacurilor. La urma urmelor, uneori avem un interval de un mileniu intre unele din genealogiile din Geneza si corespondentul lor din Cronici (1400-400 î.Cr.). Multe din aceste inconsecvente sunt rezultatul unor erori comise de copisti. O scurta privire la limba ebraica ne va arata cat de usor se puteau comite aceste erori. Aceste „discrepante” nu-l clatina insa pe cercetatorul serios al Bibliei, deoarece erorile nu au existat in textul original si oricum nu afecteaza in nici un fel vreo doctrina majora a credintei.⁸

A. De la Adam la Avraam (1:1-27)

Cartea Geneza pare sa fi fost sursa acestor genealogii. Versetele 1-4 ne aduc inapoi la Geneza 5 (**Adam** la Noe). Versetele 5-23 ni-i prezinta pe descendentii lui Noe, asa cum sunt acestia consemnati la Geneza 10. Iar de la la Geneza 11 urmeaza genealogia lui **Avraam** (v. 24-27).

B. De la Avraam la Israel (1:28-54)

Descendentii biologici ai lui Avraam, enumerati la Geneza 25, sunt prezentati in versetele 28-33. Descendentii lui Isaac, fiul fagăduintei, sunt prezentati in continuare. Esau, de la Geneza 36, este mentionat in versetele 35-54, pregatind astfel terenul pentru descendentii lui Iacob (Israel). Capitolele 2 la 9 prezinta urmasii lui Israel. Aici, in primul capitol, cronicarul

ingusteaza optica de la Adam, tatal omenirii, la Iacob, tatal celor douasprezece triburi ale lui Israel. Apoi el elibereaza scena de orice alte elemente, pentru a se ocupa exclusiv de poporul ales. Tot aici avem obarsia spitei mesianice (cf. Luca 3:34-38).

ADAM

NOE

|
 IAFET | |
 SEM   HAM

|-----1
 AVRAAM
 ISMAEL   ISAAC

|-----1
 ESAU

IACOB

C. Descendentii lui Israel (cap. 2-8) 7. Iuda (2:1-4:23)

Iuda a fost capetenia celui mai mare dintre triburile lui Israel, asupra caruia au fost indreptate cele mai multe binecuvantari si fagaduinte, ceea ce explica faptul ca e prima din lista genealogiilor, in ordinea tratarii (2:3-4:23). Genealogiile a doi dintre descendentii lui **Iuda** sunt tratate mai pe larg - Caleb: 2.18-20, 42-55 (acesta nu e Caleb de la Numeri 13; vezi 4.15), si **David**: 3:1-24.

De-a lungul genealogiilor gasim presarate mai multe note istorice, acestea fiind momente de interes din vederea panoramica a istoriei poporului Israel asupra carora Duhul SfSnt a dorit sa ne atraga atentia. In genealogiile lui Iuda, relatiile lui Dumnezeu cu doi oameni rai si binecuvantarile revarsate de El asupra unui

om neprihanit sunt de asemenea scoase in evident^ pentru noi.

„Er, **intaiul nascut ai lui Iuda, a fost rau in ochii Domnului, drept care El l-a omorat**" (2:3). Er a fost odrasla rezultata din casatoria lui Iuda cu canaanita \$ua (Gen. 38:1-10). Nu ni se spune ce a facut acesta, decat ca a fost rau **in ochii Domnului**. Rautatea lui l-a costat privilegiile ce i s-ar fi cuvenit, in mod normal, ca intai-nascut, el pierzand \$i locul in spita mesianica si, in cele din urma, chiar viata. Numele sau a devenit o pata asupra arborelui genealogic al tuturor generathlor familiei. Bine ar fi ca oamenii sa ia aminte cu toata seriozitatea la consecintele raului, inainte de a fi prea tarziu. „Fiindca facStorii de rele vor fi nimiciti, dar cei ce nadajduiesc in Domnul vor stapSni paman-tul" (Ps. 37:9).

Istoria lui **Acar** (Acan) (2:7) se gaseste la Iosua 7. Acesta „a vazut," „a lacomit," si „a luat" (Ios. 7:21) lucrurile interzise din cetatea Ierihon. El a adus necaz Israelului, deoarece din cauza pacatului sau, treizeci si sase de barbafi au murit in atacul esuat asupra cetatii Ai. El a fost singularizat de Domnul, atfit el, c3t si familia sa fund exe-cutati.

„**Iabez a fost mai onorabil decat fratii sai**" (4:9). Iata un om care avea o con-ceptie mai cuprinzatoare despre Dumne-zeu, care l-a onorat, cautand binecuvantarea Sa. Iabez a fost un om al credintei \$i Domnul a luat act de acest lucru. „Fara credinta este cu neputinta sa-l fim placuti, caci eel care vine la Dumnezeu trebuie sa creada ca El este si ca rasplateste pe cei care~L cauta cu sarguinta" (Ev. 11:16). Ironside comenteaza pe aceasta tema:

Rug&ciunea sa e alcatuita din patru puncte. „Binecuvanteaza-ma\ intr-adev5r." Adica: „Daruieste-mi fericirea adevarata." Aceasta pjoate fi gasita doar tn mSsura Tn care cineva ajunge sa umble cu Dumnezeu. „L&rgeste-mi hotarele." El nu s-a muljunit cu ceea ce a avut, ci a dorit sS se bucure fntr-o masurS mai mare de mostenirea Domnului. „Mana Ta si tie cu mine!" El s-a bizuit pe Domnul, crezand c& El fl va ocroti cu mlna Sa. \$i, in fine, Iabez s-a rugat: „Fereste-ma de rSu,

pentru ca s5 nu mS intristeze." P3catul este singurul lucru care-l

vaduveste pe copilul lui Dumnezeu de bucuria sa in Domnul.⁹

Iabez a cautat si cautarea i-a fost ras-platita. Intareasca-ne Domnul si pe noi, ca sa-i urmam exemplul!

Bitia (4:18) este una din putinele femei mentionata in cadrul genealogiilor. Ea a **fost fiica lui Faraon**, dar iata ca acum traia in mijlocul poporului ales. Numele ei inseamna *ca lui Iehova*.

Inainte de a merge mai departe, trebuie sa mentionam o discrepanta. La 2:15 **David** este numit fiul **al** saptellea al lui Iese, pe cand la 1 Samuel 16:10, 11 si la 17:12 se spune ca a fost al optulea fiu al tatalui sau. Probabil ca unul din fiii lui Iese (Isai) a murit fara sa fi avut copii sau inainte de a se fi casatorit, drept care nu este inclus de cronicar in genealogie.

2. Simeon (4:24-43)

4:24-43 Simeon, al doilea fiu al lui Iacob in ordinea nasterii este prezentat in continuare, probabil din pricina relatiilor apropiate pe care le-a avut cu tribul Iuda. Partea primita de Simeon in Pamantul Fagaduintei a fost amplasata in interiorul teritoriului lui Iuda (Ios. 19:9). **Cetatile** enumerate la 4:28-33 au fost mostenirea lor. Dar, mai tarziu, in cursul istoriei poporului ales, tribul Simeon a obtinut teritorii suplimentare, in urma unor misiuni militare de cucerire.

3. Ruben, Gad si jumătate din tribul Manase pe malul de est al Iordanului (cap. 5)

Capitolul 5 se ocupa de triburile cisior-daniene **Ruben, Gad** si jumătatea tribului **Manase**. Foarte putin spatiu le este acordat acestor triburi. Ele au fost prhnele care au fost duse in captivitate (5:26).

Versetele 1 si 2 explica de ce au fost date binecuvantarea si dreptul de intai-nascut altor triburi, iar nu rubenitilor. Cand Iacob i-a binecuvantat pe copiii sai inainte de a muri (Gen. 49), a remarcat rautatea lui Ruben (Gen. 35:22) si l-a depozat de preeminenta ce i s-ar fi cuvenit in virtutea faptului ca era intaiul-nascut. Astfel partea dubla de mostenire ce se cuvenea intaiului-nascut a fost data lui Iosif (respectiv fiilor

sai, Efraim si Manase), iar in ce priveste rolul de conducator, partea dubla a fost acordatS lui **Iuda**.

Gaditii sunt enumerati in versetele 11-17 iar liderii **jumatatii de trib a lui Manase** sunt redati in versetele 23 si 24.

Restul capitolului 5 ne ofera o scurta relatare despre soarta acestor triburi. impreuna ele au reusit sa-i invinga pe **Ha-gariji** (ismaeliti) (v. 10, 19-22). Cu o armata relativ mica de numai 44 760 de oa-meni, ei au invins fortele inamice numeric superioare. Ei s-au increzut in Dumnezeul lor (v. 20) si El le-a daruit biruinta si prada bogata (v. 21).

Fiind in permanent^ expusi influentei popoarelor idolatre din jurul lor, cur^nd ei au inceput sa se dedea la idolatrie, curvind cu zeii popoarelor din partea locului, pe care Dumnezeu ti nimicise dinaintea lor (v. 25). Ei s-au indreptat catre dumnezeii care n-au fost in stare sa-i salveze pe ismaeliti, dand uitarii pe adevaratul Dumnezeu in a carui tarie obtinusera ei victoriile lor militare. Prin urmare, Dumnezeu i-a dat in m^na regelui asirienilor, care i-a dus in captivitate.

4. *Levi (cap. 6)*

6:1-51 Capitolul acesta se ocupa de **lui lui Levi**, descendentii celui de-al treilea fiu al lui Iacob, in ordinea naşterii. Versetele 1-15 si 49-53 se ocupa de cea mai renumita familie din acest trib: familia lui **Aaron**. Functia de mare preot fusese incredintata lui Aaron si fiilor sai, de unde ^i important stabilirii unei genealogii exacte a acestei familii, de la **Aaron** la **captivitate**.

Samuel (v. 28) fiul lui **Elcana** (v. 27) a fost un mare profet si ultimul judecator in Israel inainte ca Saul sa devina primul rege al sau. Slujba sa este descrisa in cartea 1 Samuel.

Levi a avut trei fii: **Ghersom, Cohat (Chehat) si Merari**. Genealogiile lor sunt prezentate in versetele 16-30.

Versetele 31-48 contin trei genealogii: **Heman**, un cohatit (v. 33-38); **Asaf**, un gherşomit (v. 39-43); si **Etan**, un merarit (v. 44-47). Acestia au fost „mae\$,trii muzicieni" **pe care David i-a numit** sa slujeasca inaintea **Domnului**(v. 31, 32).

Probabil **Heman** a fost autorul

Psalmului 88. El era descendent al profetu-lui **Samuel**. Unii psalmi poarta numele lui Asaf. De pilda, Psalmul 50 si psalmii 73-83. S-ar putea ca **Etan** sa fi fost autorul Psalmului 89.

6:54-81 Restul capitolului este o enu-merare a cetatilor si terenurilor publice date levitilor de catre celelalte triburi. Asta s-a facut Tn conformitate cu porunca data de Dumnezeu prin Moise (Num. 35:1-8). Porunca a fost adusa la indeplinire sub supravegherea lui Iosua (Ios. 21).

5. *hakar* (7:1-5)

Sase triburi sunt mentionate in capitolul 7:

Isahar (v. 1-5)

Beniamin (v. 6-12)

Jumatate din tribul Manase (situat la vest de raul Iordan) (v. 14-19)

Efraim (v. 20-29)

Azer (v. 30-40)

Aceste genealogii nu sunt chiar atat de complete ca cele ale lui Iuda sau Levi, poate pentru ca in cazul lor nu avem de a face nici cu tronul, nici cu preotia.

6. *Beniamin* (7:6-12)

Desi tribul Beniamin fusese redus cand-va la doar 600 de barbati, din pricina marii nechibzuinte de care a dat dovada (Jud. 20), se pare ca el s-a refacut atat demogra-fic, cat si geografic. Descendentii lui Beniamin sunt enumerati din nou Tn capitolul 8. Aici In capitolul 7 accentul cade pe Beniamin Tn relatie cu poporul, pe cand Tn capitolul urmator accentul cade pe Beniamin in relatie cu Saul si Ierusalim.

7. *Neftali* (7:13)

Cei patru fii ai lui Neftali sunt numiti **fiii Bilhei** deoarece ea a fost mama lui Neftali. Se trece apoi peste ceilalti descen-denti.io

8. *Jumatatea tribului Manase pe malul*

de vest al Iordanului (7:14-19)
Descendentii lui Manase care traiau pe malul de est al Iordanului, in Ghilead si Başan, au fost consemnati in 5:23, 24.

Pasajul de fata se ocupa de jumatatea tribului Manase care s-a stabilit In Canaan, pe

malul de vest al raului Iordan.

(*ben*) poate

Un descendent al lui Manase care iese in evidenta Tn cadrul genealogiei este Telofhad (Zelofhad), care a avut doar fice. Ele sunt numite la Iosua 17:3 si pomenite pentru ca au avut curajul sa reclame mostenirea pe care Domnul o promisese femeilor in cazuri de acest fel (vezi Num. 27:1-11). Evreicele detineau drepturi, Tntr-o perioada Tn care cele mai multe femei pagane nu aveau aproape nici un drept.

9. Efraim (7:20-29)

Scriitorul se ocupa apoi mai pe larg de tribul **Efraim**, pentru a urmari spita **lui Iosua**, eel mai renumit efraimit Tn istoria antica. Oamenii care savarsesc fapte de vitejie pentru Dumnezeu aduc cinste familiilor lor, fiind pomeniti si reliefati ca pilde vrednice de urmat pentru generatiile viitoare.

10. Aser (7:30-40)

Cei patru fii ai lui Aser si sora lor Sera coincid cu lista din Geneza 46:17. Des-cendentii lor au fost oameni alesi, oameni viteji, lideri cu vaza.

11. Benjamin (cap. 8)

8:1-28 Benjamin, Iuda si cativa locuitori din triburile lui Simeon si Levi au alcatuit regatul de sud, care a fost dus in captivitatea babiloneana. Cei mai multi israeliti care au revenit in Iuda sub conducerea lui Neemia proveneau din aceste triburi, de unde si spatiul mai mare ce li se acorda Tn cadrul acestor genealogii.

Beniamitii sunt discutati aici mai apro-fundat decat la 7:6-12. Cand comparam cele doua liste, precum si cele de la Geneza 46:21 si Numeri 26:38-41, trebuie sa tinem seama de urmatoarele principii, pentru a Tntelege aparentele discrepante:

1. Unii oameni au avut mai multe nume.

1. Ortografia unora dintre nume s-a modificat Tn decursul anilor.

1. Unele nume sunt omise deoarece oamenii au murit de timpuriu sau nu au avut copii.

1. CuvantuI tradus prin *flu*

Tnsemna: fiu, nepot, stranepot, etc.

5. Unele nume sunt omise deoarece nu slujesc scopurile cronicarului.

8:29-40 Saul, un beniamit, a fost primul rege al Israelului. Genealogia sa este prezentata aici si la 9:35-44. Numai descendentii fiului sau Ionatan, prietenul lui David, sunt mentionati aici. Merib-Baal (v. 34) este un alt nume pe care 1-a avut Mefibose^{U1}

Genealogiile lui Dan si Zabulon nu sunt prezentate. (Dan e omis si din alte portiuni ale Scripturii - mai ales din Apocalipsa 7.)

D. Cei reveniti din Captivitate (9:1-34)

Versetele 2-9 mentioneaza Tn treacat pe unii dintre fiii lui Iuda si Beniamin care au revenit la Ierusalim, fruntasi Tn casa tatalui lor (v. 9). Versetele 10-13 Ti mentioneaza pe preoti, pe cand versetele 14-34 Ti mentioneaza pe alti leviti care au revenit din captivitate, descriind totodata si unele din atributiile lor. O alta lista a celor care au revenit din Exil se gaseste Tn cartea Neemia la capitolul 11.

E. Genealogia lui Saul (9:35-44)

Ultimele zece versete din capitolul 9, care sunt, practic, identice cu 8:29-40, ne prezinta" spita lui Saul si pregalesc scena pentru partea istorica din cuprinsul cartii 1 Cronici (cap. 10-29). Istoria lui Saul este consemnata la 1 Samuel 9-31).

II. MOARTEA LUI SAUL (cap. 10)

10:1-5 O relatare paralela a mortii lui Saul si a fiilor sai se gaseste la 1 Samuel 31:1-13.

C. H. Spurgeon comenteaza pe margi-nea versetului 5:

Deși condamnăm vehement actul de sinucidere, nu putem să nu admirăm credinciosia purtătorului de arme al lui Saul, care a mmas credincios p&na la moarte. E! nu putut concepe să supraviețuiască stăpânului său. Va trăi sau va muri omul acesta pentru Saul? îl vom trăda noi oare pe stăpânul nostru regal, Isus Domnul?

¹²

10:6-10 În legătura cu moartea

lui Saul, trebuie să remarcăm câteva lucruri. „**Toată casa lui a murit împreună**” (v. 6)

se refera doar la cei care au luptat alaturi de Saul (1 Sam. 31:6). Saul a avut și alti fi care nu au fost ucisi de filistenii (v. 13, 14; 2 Sam. 2:8; 21:1-9). Dăchiar și aceștia au scăpat în cele din urmă de soarta ce se abătuse asupra tatălui lor (2 Sam. 21:1-8).

10:11, 12 La auzul veștii despre moartea lui Saul și a fiilor săi, vitejii din Iabes. Gilead au mers toată noaptea în pas de mars, pentru a recupera trupurile lor neînsoflete de la filistenii, înhumându-le apoi osemintele și postind șapte zile. Anterior Saul salvase cetatea lor de Amonitul Nahas (1 Sam. 11); vitejii aceștia nu au uitat această faptă de mărinimie savărsită de Saul.

10:13, 14 Versetele acestea ne oferă două motive pentru moartea lui Saul: El nu a păzit cuvântul Domnului (vezi 1 Sam. 13 și 15) și a consultat pe cei care cheamă moartea (vezi 1 Sam. 28).

Această succintă relatare despre Saul pregătește terenul pentru-istoria lui David, el ales de Dumnezeu pentru a domni peste poporul Său, Israel.

în. DOMNIA LUI DAVID

(cap. 11-29) A. Oștirea lui David (cap. 11,12) / .
Vitejii lui David (cap. 11)

11:1-3 Cronici nu menționează scurta și nereușită domnie a lui Isboset (2 Sam. 2-4), ci trece direct la încoronarea lui David la Hebron (cf. 2 Sam. 5).

11:4-9 Prima măsură luată de David a fost să-și asigure o capitală. Versetele acestea ne spun cum a fost cucerit Ierusalimul (cf. 2 Sam. 5:6-10).

Nepotul lui David, Ioab, fiul Jeruiei, era de asemenea comandantul oștirii sale. Ioab a dat dovadă de mare curaj și inițiativă în capturarea cetății Ierusalim. Potrivit promisiunii lui David, el a fost făcut șeful oștirilor Israelului. Deși era un luptător ■ neînfricat, Ioab a fost un om necrutător, al cărui nume nu este pomenit în lista vitejilor lui David, poate din pricina caracterului său lipsit de

scrupule.

11:10 Lista aceasta cu luptătorii lui David este așezată la începutul domniei sale. La 2 Samuel 23 găsim o listă similară, dar plasată la sfârșitul domniei sale. Acești

viteji i s-au alaturat lui David in diverse momente din cariera sa. Unii i s-au alaturat cand David s-a ascuns In pestera Adulam (v. 15-19). Al{ii i s-au alaturat cand era la Ticlag (12:1-22). Si in sfarsit altii au venit la el cand s-a aflat la Hebron (12:23-40).

In continuare ne este prezentata o lista cu unii din vitejii lui David si cSteva dintre faptele lor de vitejie.

11:11 Ia\$obeam: Acest viteaz a infrant. de unul singur, trei sute de oameni, doar cu o sulita. Dumnezeu i-a daruit o biruinta supranaturala Tmpotriva dusmanilor Israelului. Oameni viteji pot infaptui si astazi fapte ie?ite din comun pentru Dumnezeu, cand se Tncred in El si nu cad de oboseala in lupta tmpotriva vrajmasului sufletelor omenesti.

11:12-14 Eleazar fiul lui Dodo: Notati mai Tntai ca acesta era „cu David”, adica ii era fidel lui David, ramanand cu el cand toti ceilalti fugisera. Si pentru ce si-a pus viata in joe? Pentru un ogor de orz! Ceea ce era in joe era principiul, nu proprietatea! Pamantul era al lui Israel, in temeiul faga-duintei, iar filistenii nu trebuiau sa primeasca nici o palma din acest pamant! Astazi crestinii trebuie sa-si dea seama ca sunt ai lui Dumnezeu si sa nu permita Satanei nici un punct de sprijin in viata lor, chiar in chestiuni aparent lipsite de important!

11:15-19 Cei trei oameni de la Adulam: Acestia au stat alaturi de David Tn marea lui stramtorare, stiind care este dorul inimii lui. Ei si-au riscat viata pentru a-i aduce lui David apa de la fSntana Betleemului, pentru ca David sa-sj racoreasca duhul. Au facut asta nu pentru onoarea pe care ar fi primit-o, deoarece numele lor nu sunt pomenite, ci pentru placerea pe care stiau ca i-o vor face lui David. Unde sunt barbatii si femeile din vremea de acum care stau atat de aproape de Domnul Isus meat ii cunosc dorul inimii? Unde sunt barbatii si femeile care vor risca totul pentru a-I racori sufletul, aducandu-I o gura de apa de pe vreun camp de misiune nevoias?

Cei care fac acest lucru vor fi negresit inregis-trati printre vitejii Sai.

11:20, 21 Abisai, frateie lui Ioab, a fost eel mai onorabil dintre cei trei frati.ⁿ

Scriptura ne spune ca Abisai a fost un om cu totul devotat lui David. A patruns alaturi de David in tabara lui Saul (1 Sam. 26), a stat alaturi de el cand David a fugit din Ierusalim, "In timpul revoltei lui Absalom (2 Sam. 16), a inabusit revolta lui Seba (2 Sam. 20), 1-a salvat pe David de uriasul Isbi-Benob (2 Sam. 21) si in multe alte aspecte 1-a slujit pe rege cu credinciosie (2 Sam. 10, 18; 1 Cron. 18). Vitejia pomita din altruism, Tnsotita de slujire plina de credinciosie au darul de a face din oricine posedea aceste calitati un prieten de nadejde si un slujitor Tncercat al Regelui regilor.

11:22-25 Benaia: Tatal sau era preot (1 Cro. 27:5) si om viteaz. El a fost capetenia garzii personale a lui David. Putine din faptele sale de vitejie sunt enumerate aici. Ulterior 1-a Tnlocuit pe Ioab in functia de comandant al ostirilor. Israelului (1 Re. 2:34, 35). In victoriile sale vedem o tntruchipare a vietii de biruinta, in care lumea (uriasul egiptean), firea veche (Moab) si diavolul (leul care rage) sunt cu totii confruntati si Tnvinsi.

11:26-47 Desi nu se pomenesc nici un fel de fapte In versetele 26-47, numele celor care 1-au slujit pe David cu eroism sunt mentionate, cum se cuvine. Unele dintre nume sunt foarte interesante. De exemplu:

Telec, Amonitul (v. 39) si Itma, Moabitul (v. 46): din nastere, acestia erau dusmani ai Israelului. Dar aici Ti gasim In slujba regelui Israelului. Cu totii ne nastem dusmani ai lui Dumnezeu, dar prin harul Sau si noi putem sa ne gasim locul In ostirea Regelui.

Urie Hititul (v. 41): Provenea dintr-un popor pe care israelitii ar fi trebuit sa-l extermine, cand au cucerit Jora. Promisa (Deut. 7:1, 2). Iata-1 Tnsa In randul vitejilor lui David! Numai c3 David s-a dovedit nedemn de loialitatea acestui viteaz supus al sau, cand a ordonat asasinarea lui Urie, pentru ca David s-o aiba pe sotia sa, Batseba (2 Sam. 11).

2. Adeptii loiali ai lui David (cap. 12)

Capitolul 11 s-a ocupat de acei indivizi care s-au remarcat In slujba lui David. Capitolul de fata se ocupa In principal de triburile si de capeteniile triburilor care s-au

aliat cu David. Fiecare trib este enumerat aici Tn capitolul 12, de la cele care au venit la David pe cand el se ascundea (v. 1-22) la cele care au venit... la Hebron dupa moartea lui Isboset (v. 23-40). „....si toti ceilalti din Israel erau cu o inima, ca sa-l faca rege pe David... caci era bucurie Tn Israel" (v. 38).

Multi dintre cei ce erau la stramtoare sau Tn diverse probleme au venit la David, pentru a gasi ocrotire (1 Sam. 22:1, 2). Dar acum oamenii acestia au venit pentru a-l sluji pe David si a-l ajuta sa obtina tronul ce-i fusese daruit prin decret divin. Astazi Tmpanltia lui Dumnezeu are nevoie de bar-bati si femei echipati de Dumnezeu (v. 2), pregatiti de El, Tnzestrati cu picioare iuti (v. 8), puternici Tn credinta, Tn stare sa Tnvinga Tn fata unor sorti potrivnici si sa puna dusmanul pe fuga (v. 14, 15), plini de Duhul si dedicati Domnului Isus, dintr-un spirit altruist (v. 32) - oameni cu inima Tntreaga(v. 33)!

. Pe drept cuvant David i-a chestionat pe fiii lui Beniamin si Iuda (v. 17) deoarece anterior el fusese tradat de unii dintre acestia (1 Sam. 23).

Evenimentele istorice la care se refera versetele 19-22 se gasesc la 1 Samuel 29 si 30. Dumnezeu 1-a Tmpiedicat pe David sa lupte Tmpotriva Israelului pe cand se afla printre filistenii. De asemenea i-a daruit biruinta asupra amalecitorilor, care pradasera Tielagul si-i capturasera familia.

Triburile din est au venit Tn numar mare (v. 37), pe cand cele din apropierea Hebronului au fost reprezentate de un numar mai mic de forte - de ex. Iuda, Simeon, etc. (v. 24, 25 ft.).

Acum, cand Israelul a ajuns Tn starsit sa fie unit sub regele lor cu ungere divina, oamenii s-au bucurat nespuse, au petrecut, Tn conditii de binecuvantare (v. 40). Dezbinarile si certurile provocate de neascultarea lui Saul erau acum din domeniul trecutului. Israel va cunoaste din acest moment o noua era de prosperitate, sub obladierea evlaviosului sau rege-pastor.

B. David aduce chivotul la Ierusalim (cap. 13-16)
13:1-8 Capitolul 13
consemneaza

prima încercare a lui David de a aduce chivotul în cetatea regală pe care David tocmai și-a asigurat-o.

Chivotul fusese neglijat în timpul domniei lui Saul. Filistenii îl capturaseră și-l detinuseră timp de șapte luni, după care fău înapoiat la Chiriath-jearim, unde a fost pastrat în casa lui Abinadab, un levit (1 Sam. 4-7). Acum, la îndemnul lui David, Uza și Ahio așează chivotul într-un car nou, ca să fie dus la Ierusalim. Șihor din Egipt este probabil o referire la Paraul Egiptului (Wadi el Aris).

13:9-12 Când boii s-au poticnit, Uza a întins mâna să sprijine carul. Imediat Dumnezeu l-a ucis pe loc. Legea îi interzicea oricărui om să se atingă de chivot, interdicție aplicată chiar și preoților (Num. 4:15). Când cohatii transportau chivotul, așezau drugii pe care se sprijinea chivotul pe umerii lor, chivotul neintrând în contact cu ei însși. De atunci încolo locul s-a numit Perez Uza (iesirea împotriva lui Uza). David s-a mâniat și s-a temut să ducă chivotul la Ierusalim.

13:13,14 Asadar, chivotul a fost dus în casa ghitei lui Obed-Edom, unde a rămas timp de trei luni, făcând să se reverse mari binecuvântări peste casa gazdei.

14:1,2 După ce David a fost consolidat ca rege peste întreg Israelul, Hiram, regele Tirului, a trimis oameni și materiale ca să-i zidească lui David o casă. Acesta a fost începutul unei prietenii îndelungate și apropiate care a continuat în timpul domniei lui Solomon.

14:3-7 David a păcătuit împotriva Domnului prin faptul că și-a înmulțit nevestele. Lucrul acesta fusese însă expres interzis la Deuteronom 17:17. Cronici, deși consemnează încălcarea comisi, nu menționează implicația păcătoasă. Primii patru copii menționați în versetul 4 au fost fiii Batsebei (1 Cro. 3:5). 2 Samuel 11 consemnează relația nepermisă pe care a avut-o David cu ea. Dar chiar și aici vedem harul lui Dumnezeu la lucru, căci

numele a doi dintre copii rezultă din această casă-torie apar în genealogia Domnului nostru: Natan (Luca 3:31), un strămoș al Mariei, și Solomon (Mat. 1:6), un strămoș al lui Iosif.

14:8-17 Auzind că David a fost făcut

rege Tn Israel, filistenii au pornit la atac impotriva sa. David a Tntrebat pe Dumnezeu (v. 10) si astfel a avut o biruinta stralucita Tmpotriva filistenilor. Idolii, care nu puteau sa-i izbaveasca pe cei ce li se Tnchinau de Dumnezeu eel viu, au fosi Tndepartati (2 Sam. 5:21) si arsj (v. 12). Cand filistenii si-au revenit si au lansat a! doilea atac, David a Tntrebat din nou pe Domnul. Cu alte cuvinte, nu a presupus ca daca prima oara i-a dat unda verde sa lupte impotriva filistenilor, si a doua oara va face la fel. De data aceasta Dumnezeu a daruit biruinta printr-un plan de lupta cu totul diferit.

Aceste victorii au bagat groaza Tn ini-mile popoarelor din jur. Observati cone-xiunea dintre versetele 16 si 17: „Si David a facut cumii poruncise Dumnezeu... Apoi faima lui David s-a rasp^ndit Tn loate tarile."

15:1-3 La trei luni dupa tragedia de la Perez Uza (cap. 13), David s-a pregatit din nou sa aduca chivotui Tn capitala sa, Ierusalim. Dar de data aceasta a efectuat mai intai o cercetare minutioasa a legii, pentru a vedea cum trebuia sa se faca acesl lucru, si abia apoi a trecut la actiune, conform instructiunilor.

De data aceasta a fost pregatit un cort pentru chivot, nu o casa, deoarece asa prevedea legea. Cortul a fost confectionat probabil dupa acelasi tipar ca eel pe care-l gasim intrebuinat de Israel in Exod (Ex. 26). Dar chivotui era singurul mobilier din cortul lui David, Tntrucat cortul Tntalnirii (tabernacolul), cu tot ce cuprindea el, s-a aflat la Ghibeon (16:39) pana Tn zilele lui Solomon.

15:4-15 Apoi David a reunit capetenile caselor levitilor. Mai marii preotilor, Tadoc si Abiatar (1 Re. 4:4) au fost de asemenea convocati cu aceasta ocazie (v. 11). Chivotui a fost purtat de data aceasta de oamenii autorizati sa faca asta, si Tn maniera corespunzatoare, cum poruncise Moise, potrivit cu cuvantul Domnului (v. 15). Prin urmare, demersul a fost Tncu-

nunat cu succes (16:1).

15:16-29 Dulcele psalmist al Israelului a facut de asemenea pregatiri minutioase ca stramutarea chivotului sa se faca Tntr-o

atmosfera de bucurie, cu cantece si aacompaniament de instrumente muzicale. David sarea de bucurie si canta la instrumente cu coarde si harpe, si toata lumea era plina de bucurie. O singura nota discordanta a ap5rut in aceasta aleasa simfonie: Mical, sotia lui David, a privit cu dispret spre ceea ce facea David (v. 29; cf. 2 Sam'. 6:16 ff.).

16:1-3 De indata ce chivotul a fost asezat In cort, au fost aduse jertfe. Arderile de tot reprezentau expresia cea mai inalta de mchinare posibila pe plan ceremonial (cf. Lev. 1). Jertfa era mistuita in intregime de flacari, aroma ridicandu-se spre cer, pentru ca Dumnezeu singur sa Se poata bucura de ea.

Au fost aduse si alte jertfe, printre care si jertfa de pace. Acestea erau singurele jertfe levitice la care puteau participa toti israelitii. Grasimea si rinichii erau inchi-nati Domnului pe altar, din care o parte era data preotilor iar restul apartinea ofertantu-lui, imp&rfindu-l cu familia si prietenii sai inaintea Domnului (cf. Lev. 3). Ofranda de pace Intruchipa comuniunea cu Domnul si Impartasirea din lucrurile bune pe care le daruia Domnul. Atat jertfa de pace, cat si cea de ardere de tot ocupau un loc preeminent in celebrarea sarbatorilor si momen-telor solemne din Israel. Negresit si ziua aceasta a fost o asemenea sarbatoare, la care a participat intregul Israel. Toti au primit o portie de carne, Inainte de a se In-toarce acasa (v. 3).

16:4-7 In continuare David a luat masuri pentru ca starea aceasta de multu-mire si bucurie sa continue Tnaintea Domnului zi de zi, nu doar In ocazii speciale (cf. v. 37-42). Au fost desemnati le-viti care sa comemoreze, sa multumeasca si sa-L laude pe Domnul... cu... instru-mentele muzicale si cu glasul.

16:8-22 Psalmul consemnat cu aceasta ocazie e alcatuit din doua parti. Versetele 8-22 sunt adresate Israelului iar versetele 23-34 sunt adresate tuturor

natiunilor. Psalmul se incheie cu versetele 35 si 36. Avem de a face cu un fond comun psalmilor 105:1-15; 96:1-13; 106:1, 47, 48.

In versetele 8-22 israelitii sunt Indem-nati sa preamareasca in c&ntarea lor

mareția Domnului și să caute fața Lui. Să-și aducă aminte de faptele Sale, de lucrările minunate pe care le-a făcut în trecut și să-și aducă aminte de legământul Sau, de făgăduințele neconditionate pe care le-a făcut străbunilor lor.

16:23-34 Trecând apoi la o perspectivă mondială, psalmistul îi îndeamnă pe toți oamenii să vestească slava Domnului. Dumnezeu este un Dumnezeu de temut, deoarece este Domnul creației. Lui îi se cuvine slava, ca Dumnezeu al splendorii, tarii și maiestății. Spre El trebuie să ne îndreptăm cu bucurie, ca spre un Dumnezeu care susține lumea întreagă, domnind peste ea.

16:35, 36 Această rugăciune de încheiere este aproape identică cu Psalmul 106:47,48.

16:37.43 David a avut grijă să nu-mearse leviți care să continue să conducă poporul în închinăciune față de Iehova, în fața chivotului la Ierusalim și de asemenea Ghibeon unde încă se mai aflau taberna-colul și altarul arderilor de tot. La Ierusalim el a desemnat cântareți, usieri și trambități, toți sub conducerea lui Abiatar. Preotia lui Tadoc își avea sediul la Ghibeon. Accentul principal în acest pasaj cade pe muzicieni. În versetul 38 avem probabil de a face cu doi Obed-Edom. Tot în versetul 38 precum și în 42 avem doi Iedutuni... Acum după ce chivotul a fost dus cu bine în Sion, toți oamenii s-au dus la casele lor iar David s-a întors acasă, ca să rostească o binecuvântare.

C. Dorința lui David de a construi Templul și răspunsul lui Dumnezeu (cap. 17)

Capitolul 17 este împărțit în trei părți: Dorința lui David de a-1 construi lui Dumnezeu o casă (v. 1, 2), hotărârea lui Dumnezeu de a-i construi lui David o casă (v. 3-15) și rugăciunea de răspuns a lui David (v. 16-27). O paralelă a acestui pasaj o găsim la 2 Samuel 7.

17:1-4 David i-a spus profetului Natan despre nemulțumirea sa de a ^ra într-o locuință luxoasă, în timp ce

chivotul legământului se afla într-un cort. Dorința sa de a-1 construi lui Dumnezeu o casă. a

fost primita, initial, cu bucurie de Natan, care s-a pripit. Ulterior, dupa ce Domnul l-a corectat pe Natan, lui David i s-a spus ca nu el este omul potrivit sa realizeze aceasta lucrare.

17:5, 6 Chivotul lui Dumnezeu nu sta-tuse niciodata intr-o casa permanent!, ci intr-un cort. De fapt pana in acest moment, Dumnezeu nici nu poruncise sa se construiasca o atare casa. Ulterior David i-a dezvaluit fiului sau, Solomon, un fapt nementionat aici: anume ca David nu era calificat sa zideasca templul, intrucat fuse-se implicat in prea multe varsari de sange si acte de violenta (22:7, 8). Fiului sau - un om al odihnei - Ti revenea sarcina de a aduce chivotul Domnului la locul sau de odihna.

17:7-15 Dupa cum Dumnezeu vorbise in harul Sau patriarhilor din trecut, tot asa acum El Ti alege pe regele-pastor al Israelului ca sa primeasca o binecuvantare nemeritata. Aceste fagaduinte neconditionate sunt cunoscute sub denumirea de legamantul davidic. 2 Samuel 7:12-16 si Psalmul 89 de asemenea consemneaza legamantul. John Walvoord rezuma prevederile sale:

Prevederile legamantului davidic cuprind urmatoarele: (1) David urmeaza sa aiba un copil, ce Tnca nu i se nascuse, care ti succede la tron si va consolida Tmparatia sa. (2) Fiul sau (Solomon) va zidi templul pe care dorise David sa-l construiasca. (3) Tronul Tmparatiei sale va fi statornicit pe vecie. (4) Tronul nu va fi smuls din mana lui (a lui Solomon), chiar dacii pacatele savarsite de acesta ar fi meritat aceasta pedeapsa. (5) Casa lui David, tronul si Tmparatia sa vor fi statovicite pe veci.¹⁴

Legamantul acesta, asemenea celorlalte legaminte neconditionate incheiate de Dumnezeu cu diversi oameni, joaca un rol important in relatiile sale cu omenirea. El este mentionat in diverse alte locuri din Scriptura (de ex. la Isa. 9; Ier. 23,33; Ez. 37; Zah. 14). Legamantul acesta isi va gasi implinirea finala si integrala in Domnul Isus Cristos, Caruia li apartin tronul si imparatia pe veci.

17:16-27 Auzind aceste cuvinte,

David s-a prosternut inaintea Domnului, varsan-

du-si inima in mgaciune fierbinte cu cre-dinta. Raspunsul sau a demonstrat doua dintre trasaturile de baza ale caracterului lui David: umanitatea sa si Tncrederea Tn Domnul. Versetele 16 si 17 au inspirat fos-tul negutator de sclavi si mai tarziu predi-cator al evangheliei, John Newton, sa corn-puna renumitul sau imn spiritual „Amaz-ing Grace" (Maretul Har, Tn romaneste). Asemenea lui David si el si-a vazut nevredmicia si micimea ridicate fnsa pe culmi de nebanuit de maretul har al lui Dumnezeu.¹⁵

Tnceput sa-i simta mania, dar locuitorii Israelului

D. Victoriile lui David (cap. 18-20)

Evenimentele rezumate in urm^toarele trei capitole (18-20) au avut loc, istoricesle vorbind, dupa ce a fost facut David rege (cap. 12) si inainte de a fi fost adus chivotul la Ierusalim (cap. 13-17).

Multi din vecinii ostili ai Israelului au fost adusi acum sub control, asa cum ran-duise Dumnezeu initial. Pana Tn acel moment, pScatuI si neascultarea TI tinusera pe Israel Tntr-o stare de supunere Tn fata celor pe care ar fi trebui sa-i cucereasca. Acum in sa popoarele din jur au Tnceput sa plateasca tribut Israelului, in semn de recunoastere a superioritatii si puterii sale.

18:1-6 Filistenii, moabitii, sirienii si edomitii au fost cu totii Tnfranti deoarece Domnul 1-a pazit [1-a „ajutat", NASB] pe David pretutindeni pe unde s-a dus.

Versetul 4 consemneaza un alt esec din partea lui David de a respecta legile privi-toare la comportamentul regilor Israelului (Deut. 17:15-17). Mai Tntai el si-aTnmultit numarul nevestelor pe care si le-a luat (14:3), dupa care si-a inmultit numarul cailor.

18:7-11 In continuare s-au strans multe bogatii. De pilda, toate felurile de articole de aur, argint si bronz au fost consacrate Domnului, urmarid sa fie ulterior folosite de Solomon la cladirea templului.

18:12, 13 Cei optsprezece mii care au fost omorati de Abisai sunt atribuiti lui David tn pasajul paralel de la 2 Sam. 8:13. A se vedea comentariul de acolo privitor la solutionarea acestei aparente discrepante.

18:14-17 Dusmanii lui David au

s-au bucurat de neprihanire si dreptate. David a fost nu doar un bun general, ci și un administrator eficient. Slujbasii si ofiterii lui David sunt enumerati aici, pre-cum si la 2 Samuel 8:16-18. Lui Dumnezeu li face placere sa dea credit, sa recunoasca slujirea acordata Lui si liderilor Sai.

19:1-4 Nahas luptase împotriva Israelului in zilele lui Saul (1 Samuel 11). Evident el făcuse de asemenea unele servicii nementionate lui David in timpul domniei lui Saul. Din pricina aceasta, au fost trimisi soli la fiul sau, Hanun, ca sa-l mângâie pentru pierderea suferita de acesta prin moartea tatălui sau. Dar Hanun a dat curs unor sfaturi neînțelepte, tratând ambasadorii lui David rușinos.

19:5-7 Temându-se de represalii, locuitorii din Amon au angajat serviciile unor mercenari, pregătindu-se pentru război.

19:8-15 Ioab împreună cu fratele sau Abisai au intrant fortele combinate ale amonitilor si sirienilor. indemnul lui Ioab din versetul 13 i-a inspirat pe israeliti, demonstrând că acest lider militar posedă viziunea corectă in materie de lupte militare.

19:16-19 Sirienii... au trimis sa le fie aduse rudele lor de dincolo de Rau, plănuind sa se răzbune pentru pierderile suferite recent. David si-a dat seama de pericol, drept care si-a strans numaidecat fortele si a lansat ofensiva. Armata, condusa de Sofac, nu a putut rezista in fata fortelor israeliene, care i-au facut pe sirieni slujitorii lui David.

20:1, 2 Ioab fusese trimis de către regele David sa atace cetatea Raba (Ammanul din zilele noastre), in timp ce David însuși a rămas in Ierusalim (2 Sam. 12:1). Asediul a durat probabil doi ani. In acest timp, David s-a incurcat cu Batseba, sotia lui Urie, unul din cei treizeci de „vi-teji ai lui Sal” La 2 Samuel 12 ni se spune despre pacatul lui David si refacerea sa, dar, In ton cu formatul general al cartii Cronici, pacatul acesta nu este mentionat aici. Ioab 1-a chemat pe David când cetatea era pe punctul de a ceda, si coroana monarhului învins a fost asezata pe capul lui David.

20:3 Versetul acesta se refera probabil doar la oamenii de război. Intrucat textul ebraic este oarecum dificil de interpretat aici, o posibila redare oferita de unii comentatori ar fi ca oamenii au fost obligati sa efectueze munca forțata (vezi notele de la 2 Samuel 12).

20:4-8 Trei uriasi au fost ucisi in cursul luptelor cu dusmanii de care a avut Israel parte In permanenta, respectiv filistenii. Sibechai 1-a ucis pe Sipai... la Ghezer, Elhana... 1-a ucis pe Lahmi (numit Goliat la 2 Sam. 21) iar nepotul lui David, Ionatan (fiul fratelui sau)... \$imea, sau \$amma) a doborât un urias care avea șase degete la fiecare mană și șase degete la fiecare picior. Matthew Henry aplica acest verset la noi cei de azi:

Slujitorii lui David, deși oameni de statura obișnuită, s-au dovedit prea puternici pentru uriașii din Gath, in toate confruntările, deoarece aceștia II aveau pe Dumnezeu de partea lor.... Nici noua nu trebuie sa ne fie frica de oameni mari care ni se împotrivesc, atata timp cat II avem pe marelui Dumnezeu de partea noastră. Ce conteaza un deget în plus la mână sau un deget în plus la picior, in înclăstarea cu Cei Atotputernici?¹⁶

f. Recensământul si ciuma (cap. 21)

Când comparăm acest capitol cu textul paralel de la 2 Samuel 24, la început nu ne dăm seama ce a stat in spatele pacatului lui David de a efectua număratoarea poporului. 2 Samuel ne spune ca Domnul 1-a comandat pe David sa numere poporul Israel, deoarece mania Sa se aprinsese împotriva națiunii. Aici ni se spune ca Satana a fost cel care 1-a incitat pe David sa faca recensământul. Desigur, ambele afirmații sunt adevărate. Dumnezeu i-a permis lui Satan să-l ispiteasca pe David. Dumnezeu nu este autorul raului, dar El îngăduie raul, făcându-l sa slujeasca scopurile Sale mai înainte rânduite.

Pentru discrepanțele dintre cifrele oferite In acest capitol si cele din 2 Samuel 24, vezi Notele finale.¹⁷

21:1-7 Ioab s-a împotrivit din capul locului ideii recensământului.

EI a executat ordinele regelui, dar
nu cu prea mare

tragere de inima. Levi nu a fost cuprins Tn recensamant, poate pentru faptul ca acest trib era raspandit peste tot In Israel si Iuda, ceea ce ar fi facut ca numaratoarea sa sa fie foarte dificila. Probabil Beniamin a fost omis deoarece recensamantul a fost sus-pendat Tnainte de a se fi ajuns la acest trib (1 Cro. 27:24). In cadrul numaratorii poporului nu s-a str^ns nici o ras-cumparare, cum se porancise la Exod 30:12. Neascultarea si mandria lui David au atras dupa ele grave consecinte.

21:8-15 Desi David a pacatuit nespun de mult, el a fost mtotdeauna gata sa mar-turiseasca imediat si sa se smereasca main-tea Domnului. Cand i s-a dat prilejul sa aleaga pedeapsa pentru faradelegea comisa, a ales sa cada in mana Domnului, deoarece stia ca El este plin de Indurare. Saptezeci de mii de oameni au fost ucisi Tnainte de a fi stopata ciuma.

Noua ni se pare probabil foarte severa aceasta pedeapsa. Avem cu totii slabiciuni si pacate ce ne dau tarcoale. David a fost, Tn general, un om smerit, dar m aceasta Tmprejurare a cazut In stravechiul pacat al diavolului: mandria. Matthew Henry aplica acest lucru la noi toti:

El se simtea mandru de multimea supusilor sai, dar Justitia divina a urmat un curs diferit, reduced numarul locuitorilor. Pe buna dreptate ni se iau noua, celor slabiti si mciudati, acele lu-cruri de care suntem cei mai mandri.¹⁸

21:16,17 Cand si-a ridicat David ochii a vazut o scena terifianta: Tngerul Domnului cu sabia intinsa deasupra Ierusalimului preaiubit. Raspunsul sau a fost mai bun decat eel pe care l-ar da majoritatea credinciosilor, cSnd sunt sur-prinsi in vreun pacat greu sau vreun act major de neascultare. Rezumatul In patru puncte oferit de Henry privitor la modul Tn care a suportat David mustrarea Domnului s-ar putea dovedi extrem de util pentru noi toti, In special pentru aceia care ocupS un loc de conducere.

1. El a facut o marturisire plina de cainfa a pa-catului si s-a rugat fierbinte sa-i fie iertat, v. 8. A recunoscut ca a pacatuit si ca a

pacatuit rau de tot, ca a procedat foarte nechibzuit. Si a cerut cu

cainta ca indiferent curp va fi el insusi corectat pentru acest pacat, sa fie Tndepartata faradelegea. 2. A acceptat pedeapsa pentru nelegiuirea sa: „M[^]na Ta sf fie peste mine si peste casa tatalui meu, v. 17. Primesc nuiua, dar tasa-ma pe mine sa" suiar, caci sunt un paca-tos. A! meu este capul pacatos asupra caruia tre-buie sa cada sabia." 3. El s-a aruncat cu totul asupra indurarii lui Dumnezeu (desi stia ca Dumnezeu era suparat pe el) si nu si-a permis sa aiba resentimente fata de El. Orice ar fi, sa ca-dem tn mainile Domnului, cSci Indurarile Sale sunt mari, v. 13. Oamenii buni, chiar atunci clnd Dumnezeu Se incrunta la ei, nu gandesc decst bine despre El. Desj ma va ucide, totusi ma voi increde in El. 4. El a exprimat o preocupare plina de duosie fata de popor, inima fiindu-i Indu-rerata la gSndul ca oamenii vor fi loviti cu ciurma din pricina nelegiurii sale: „Oile acestea, ce-au facut ele oare?"¹⁹

22:1-5 David a recunoscut ca aria

21:18-26 Prin intermediul lui Gad, Domnul 1-a indrumat pe David sa achi-zitioneze aria lui Oman (*Arauna* la 2 Samuel), un iebusit, si sa zideasca un altar pe care sa aduca jertfe. Oman i-a oferit insa pamantul respectiv lui David Tn dar, dar regele a insistat ca nu va accepta, decat daca-1 lasa sa achite costul sau. Versetul 24 ilustreaza un important principiu spiritual: Slujirea eficace este mtotdeauna costisi-toare. Aceasta arie a devenit ulterior locul pe care s-a construit templul (2 Cro. 3:1).

21:27-30 Avraam 1-a adus pe Isaac sa fie jertfit pe muntele Moria (Gen. 22). Aici s-a oprit ciurma si cand Domnul a poruncit Ingerului, acesta a bagat sabia Tn teaca, asa cum citim In acest capitol. Aici s-a aflat templul. Si credem ca aici, pe acelasi ver-sant, desi nu chiar In locul respectiv, Domnul Isus a murit pe cruce pentru pacatele omenirii.

Realizarea ca locatia ariei avea sa fie noul centru de Inchinaciune ar putea fi Tn masura sa explice teama lui David de a se duce la Ghibeon pentru a cere calauzire.

F. Pregatirile pentru templu (cap.

22-26) 1. *Materialele, oamenii si motivatia (cap. 22)*

(21:28) era locul pe care se va construi în viitor templul și altarul arderilor de tot. Prin urmare, a început să facă pregătiri pentru lucrările de construcție, deși știa că Solomon avea să fie eel care va beneficia de privilegiul de a construi templul. Strainii menționați în versetul 2 erau canaanitii care au rămas în țară (1 Re. 9:20, 21). Israel ar fi trebuit să-i nimicească pe aceștia, dar, întrucât nu au făcut lucrul acesta, evreii i-au forțat acum să presteze munca forțată.

22:6-13 În cadrul unei cuvântări relativ formale adresate lui Solomon, David a reiterat dorința sa de a fi construit el însuși templul, dar a fost descalificat pentru că a fost un om al sângelui și că Domnul a promis că fiul său, Solomon, va zidi casa lui Dumnezeu. El s-a rugat apoi ca Domnul să fie cu Solomon, să-i dea mtelep-ciune și pricepere și l-a îndemnat pe Solomon să asculte de legea lui Dumnezeu.

22:14-16 În fine, David i-a spus lui Solomon despre toată osteneala pe care și-a dat-o de a pregăti materialele și muncitorii pentru sarcina ce-i stătea în fața lui Solomon. Și a sfârșit cu sfatul pe care toți creștinii ar trebui să-l ia în seamă: „Puneți-vă acum inimă... și zidiți sfântul locas.”

2. Diviziile și atribuțiile levitilor (cap. 23-26)

23:1-3 Către sfârșitul domniei lui David, s-a efectuat un recensământ al levitilor de la vârsta de treizeci și nouă de ani în sus, vârsta la care erau autorizați să înceapă serviciul activ.

23:4, 5 Cei treizeci și opt de mii de bărbați au fost împărțiți apoi în patru grupe generale: douăzeci și patru de mii - supraveghetori ai templului; șase mii - demnitari și judecatori; patru mii - usieri și patru mii muzicieni și cântareți, care să se închine necurmat înaintea Domnului. Aceste instrucțiuni au fost de inspirație divină și i-au fost transmise lui David prin profeții săi (2 Cro. 29:25).

23:6-24 În versetele 6-23, ne sunt prezentate din nou genealogiile levitilor: gherșonitii (v. 7-11), cohatitii (chehatitii) (v. 12-20) (inclusiv Moise și Aaron, cei mai renumiți dintre toți levitii), și meraritii (v. 21-23).

Anumite functii preotești fusesera încredințate exclusiv lui Aaron și fiilor săi pe vecie (v. 13). Tamaierea, slujba adusă Domnului în locul sfânt și în Sfânta Sfințelor (unde intra doar marele preot), precum și binecuvântarea în numele lui Iehova (Nu. 6:23-27) - toate acestea erau rezervate exclusiv preoților.

23:25-27 Apoi ne sunt prezentate atribuțiile levitilor. De acum încolo ei nu vor mai duce tabernacolul și mobilierul sau, cum le poruncise Moise, deoarece templul va fi o locuință permanentă pentru Dumnezeu. În ultimele sale cuvinte, David a redus vârsta minimă (pentru slujire) de la douăzeci de ani în sus, deoarece era nevoie de brațe de muncă suplimentare. În cadrul slujbei de la templu.

23:28-32 Cei 600 de judecatori au fost răspândiți probabil pe întreg teritoriul Israelului, pe când levitii au slujit. În lega-tura cu templul de la Ierusalim. Cei 24 000 de supraveghetori ai lucrării de la templu urmau să se îngrijească de nevoile preoților, în cadrul atribuțiilor enumerate. În versetele 28-32.

24:1-19 În capitolul 24 ni se spune cum s-au alcatuit diviziile preotestii și levitice. Erau douăzeci și patru de case sau divizii de preoți (v. 1-19) și douăzeci și patru de divizii de leviti (v. 2-31). Fiecare divizie urma să slujească în templu prin rotație, pe baza unei programări, pentru ca fiecare să poată sluji circa două săptămâni din an. Zaharia (Luca 1:5) tăcea parte din cursul al optulea, respectiv cursul lui Abiia (v. 10).

Casele celor doi fii ai lui Aaron care au supraviețuit, Eleazar și Itamar, cuprindeau preotia, șaisprezece divizii aparținând primului din ei iar opt divizii fiind ale celui alt (v. 4). Tragerea la sorti s-a făcut în prezența lui David, a liderilor Israelului și a preoților Tadoc și Ahimelec. Rezultatele au fost consemnate cu multă grijă de scribul Semaia.

24:20-31 Levitii au tras și ei la sort înaintea lui David și a

printilor. Se pare că prin tragere la sorti se făcea repartitia fiecărui om la una din divizii.

25:1-7 În capitolul 25 alți fii ai lui Levi, cântăreții și muzicienii, sunt repartizați pe schimburi, pentru a-și desfășura slujba

sfanta. Acestia sunt fiii lui Asaf (v. 2), Iedutun (v. 3), si Heman (v. 4, 5). Acesti douazeci si opt de barbati au fost desemnati sa cante in casa Domnului, acompaniati de chimvale, instrumente cu coarde si harpe (v. 6, 7).

25:8-31 Ei au fost impartiti pe douazeci si patru de schimburi, prin tragere la sorti, cum reiese din versetele 8-31.

26:1-19 Detaliile privitoare la usieri si la portile pe care au fost desemnati prin tragere la sorti sa le pazeasca sunt prezentate in continuare. Aici ii gasim pe cohatiti (v. 1), „...datoria lor fiind de a preveni cutezanta de care s-a facut vinovat tatal lor (Num. 16). Asa sunt caile lui Dumnezeu.”²¹ Tot aici ii gasim si pe Obed-Edom, care a gazduit chivotul, dupa moartea lui Uza (13:14). Dumnezeu nu a uitat credinciosia sa.

Din versetul 18 reiese ca erau patru usieri sau paznici ai templului, la un dig din prelungirea uneia dintre porti si alti doi la celalalt capat al digului ce ducea la **Parbar**, probabil o curte sau o prelungire spre vest a templului.²¹

26:20-28 Unii leviti au fost desemnati sa pazeasca vistieria templului, vistieria lucrurilor dedicate si ofrandele de buna voie ce fusesera consacrate Domnului.

26:29-32 Un al treilea grup de leviti a fost pus deoparte, acestia urmand sa fie dregatori si judecatori, o mie sapte sute... la vest de raul Iordan si doua mii sapte sute pe malul de est al raului Iordan, in Ghilead.

G. Liderii militari si guvernamentali (cap. 27)

27:1-15 Armata, asemenea levitilor servea in cadrul unor divizii. In fiecare luna faceau de serviciu douazeci si patru de mii de barbati. Toti comandantii sunt enumerati printre vitejii lui David (cap. 11 si 2 Sam. 23).

27:16-22 Triburile sunt enumerate in ordinea corespunzatoare. Mai intai sunt enumerati fiii lui Leah, in ordinea nasterii: rubenitii, simeonitii,

levitii, Iuda, Isahar si Zebulon. Apoi fiii Rahelei: Iosif (reprezentat de fiii sai, Efraim si Manase) si apoi Benjamin. Copiii Bilhei sunt prezentati in

continuare (dar nu in ordine cronologicS): Neftali si Dan. Fiii Zilpei (Gad si Aser) nu sunt mentionati aici.

27:23,24 Cei de douazeci de ani si sub aceasta vatsta nu sunt inregistrati in recen-samantul ordonat de David. Recensa-mantul nu s-a Tncheiat, deoarece mania Domnului a venit din cer mainte ca Ioab sa fi terminat numaratoarea. Rusinat probabil de pacatul sSu, David a ordonat ca rezul-tatele buclucasului recensam&nt s3 nu fie trecute in analele publice.

27:25-34 David avea doisprezece ofi-ciali care raspundeau de chestiunile de ordin intern. De asemenea a avut consilieri si prieteni apropiati, cu care s-a consultat. Trista istorie a lui Ahitofel este prezentala la 2 Samuel 15 si 17. Asemenea lui Ioab, acesta a fost un om privilegiat, dar cu un caracter nedemn. De un caracter mult mai nobil a dat dovada Husai, un slujitor care nu s-a scos pe sine in evidenta. Fiecare a cules exact ceea ce semanase (vezi 2 Sam. 15-17). Ambii 1-au slujit pe rege, dar fiecare a facut-o din ratiuni diferite. Oportunistul trudeste pentru a-si asigura propria sa preamarire, pe cand slujitorul o face pentru slava stapanului sau.

H. Ultimele zile ale lui

David (cap. 28,29)

28:1-8 David i-a convocat la Ierusalim pe toti liderii diverselor divizii si pe drega-torii triburilor, impreuna cu cSpitanii. Din nou el le explica dorin^a sa de a construi o casa pentru Domnul, precum si motivele pentru care nu i s-a ingaduit sa faca acest lucru. Totusi el arata ca a fost ales si con-firmat ca rege al Israelului si ca fiul sau, Solomon, a fost ales sa-i succeada pe tronul tarii. intrucat tronul lui David a fost puternic statornicit de Domnul, oamenii aveau acum datoria sa asculte de Dumnezeu sub domnia lui Solomon, asa cum f&cusera sub domnia lui David.

28:9,10 tn continuare David s-a adresat fiului sau. Versetul 9 contine o porunca, o promisiune

si un avertisment. *Porunca:* „**Cat despre tine, fiul meu Solomon, cunoaste pe Dumnezeul tatalui tau si slujeste-I cu o inima fidela si cu o minte binevoitoare.**”
Promisiunea: „**Daca-L vei**

cauta, Se va Iasa gasit de tine." *Avertismentul:* „**Dar daca-L vei parasi, si El te va lepada pe vecie.**” Intrucat Domnul 1-a desemnat pe Solomon sa fie eel care va construi templul, Solomon avea datoria sa porneasca cu curaj la lucru si sa Tnfaptuiasca aceasta lucrare.

28:11-19 Dar, asemenea lui Moise odinioara, Solomon a fost instiintat ca va trebui sa construiasca dupa modelul ce i-a fost transmis de Duhul Sfant, probabil printr-un vis. Nu era loc aici imaginatiei sau ingeniozitatii omenesti. Asta pentru ca templul este un tip al lui Cristos. David i-a dat lui Solomon planuri pe care le intocmise sub inspiratia Duhului. Ba chiar si materia prima ce urma sS fie folosita' la fiecare piesa de mobilier fusese cantarita. (Detalii suplimentare sunt prezentate la 2 Cro. 2-4). Carul, adica heruvimii de aur (v. 18), inseamna, Tn opinia lui Unger, „heru-vimii drept carul pe care intra Dumnezeu sau este tntronat.”²²

28:20,21 Solomon era acum Tn posesia planurilor. Materialele fusesera adunate deja. Slujitorii templului, levitii, fusesera repartizati deja, fiecare cu atributiile sale. Dumnezeu era cu el sj nu avea sa-l paraseascS. Prin urmare, total sau Tl mdeamna din nou pe Solomon: „**Fii tare, curajos si lucreaza!**”

29:1-9 Desi Regele David daruise deja at&t de mult pentru lucrarea templului, ca o ultima ofranda personals si ca pilda pentru popor, el dedica acum alte cantitati de argint ?i de aur din fondurile sale person-ale, indemnandu-i pe oameni sa dea cu mana larga. Generozitatea cu care au raspuns ei la acest apel a umplut de bucurie, at&t inima lor, cat si a regelui.

29:10-19 Apoi David a rostit o minu-nata rugaciune de mchinare si multumire, laudandu-L pe Domnul, care este vrednic de toata cinstea, „**A Ta este, Doamne, marirea, puterea si maretia, stralucirea si slava, caci tot**

ce este in cer si pe pamant este al Tau; a Ta, Doamne, este imparatia, caci Tu Te inalti ca un stapan mai presus de orice!” David a recunoscut ca nici el, nici poporul nu erau vrednici sa-l dea lui Dumnezeu si ca ceea ce au dat ei a venit, oricum, din mana Domnului.

Apoi s-a rugat ca devotamentul dovedit de popor cu acel prilej (o inimă *dreaptă*, v. 17) S& devinS o trasatură permanentă de caracter (o inimă *care se reazema* pe Domnul, v. 18) iar fiul sau să aibă o inimă fidelă (v. 19) în lucrarea de zidire a templului.

29:20-22a Când a lansat apoi un apel către israeliti să binecuvanteze pe Domnul, aceștia s-au plecat și s-au prosternut înaintea Domnului și a regelui. A doua zi au jertfit 3000 de animale, mâncând și band Tnaintea Domnului.

29:22b-25 Solomon a fost f&cut rege, a doua oară (v. 22; cf. 23:1); apoi, după moartea lui David, el s-a așezat pe tron, bucurându-se de binecuvântarea Domnului și de adeziunea poporului. Glorioasă sa împărăție Tntruchipează anticipativ splendoarea domniei de o mie de ani a lui Cristos pe Tntreg pământul.

29:26-30 Intai Cronici se Tncheie cu un scurt rezumat al domniei lui David, care a murit satul de zile (avea șaptezeci de ani), bogății și onoare.

NOTE FINALE

1(Intro) Astfel c^nd Domnul nostru vorbește despre sangele lui Abel (Gen. 4:10, 11) p^na la sangele lui Zaharia fiul lui Berehia (2 Cro. 24:20,21), El spune, de fapt, „de la Geneza la Maleahi” (sau Apocalipsa).

²(Intro) S-ar putea deduce că cronicarul a completat secțiunile netratate de cartile Samuel și Regi.

⁻¹(Intro) Dacă cartea Cronici ar fi o para-lă largită a cart:ilor Samuel și Regi, atunci negresit ar fi criticată pe motiv că ar fi redundantă.

⁴(Intro) William Kelly, *Lectures on the Books of Chronicles*, p. 13.

⁵(Intro) *Ibid.*

⁶(Intro) Septuaginta traduce termenul prin *vazatori*, termenul ebraic pentru *vaza-tori* fiind apropiat de numele *Hozai*.

⁷(Intro) W. Graham Scroggie, *Know Your Bible*, Vol. 1, *The Old Testament*, p. 86.

^s(1:Intro) Traducerea „The

New King James Version,” pe al carei text se bazează *Comentariul Biblic al Credincioșilor*,

prezinta note de subsol dezvoltate, In majoritatea editiilor, dar editorul VT pre-cum si editorul executiv, traducatorii si comitetul de revizie - cu totii adera la po-zitia teologica conform careia, in forma sa initials, in original, Biblia este lipsita de erori.

9(2:1-4:23) H. A. Ironside, *The Continual Burnt Offering*, Lectura pentru 12 martie.

¹⁰(7:13) *Iakziel* si *Salum* ilustreaza nume ce sunt putin diferite de grafia in care le gSsim in Geneza (Iahzeel si Sillem in Gen. 46:24; cf. nota de subsol a editiei NKJV).

n(8:29-40) Vocabula „boset” din numele lui Mefiboset (cf. Isboset) inseamna „rusine” in loc sa mentioneze numele unei zeitati pagane (in cazul de fatS Baal), evreii evlaviosi il inlocuiau cu aceasta expresie de infierare a idolatriei.

12(10:1-5) C. H. Spurgeon, *Spurgeon's Devotional Bible*, p. 265.

•³(11:20, 21) In versiunea siriana, gSsim termenul „treizeci” (vezi nota de subsol a editiei NKJV).

14(17:7-15) John Walvoord, citat de J. Dwight Pentecost, *Things to Come*, p. 101, 102.

15(17:16-27) Samuel Willoughby Duffield, *English Hymns: Their Authors and History*, p. 166.

16(20:4-8) Matthew Henry, „1 Chronicles,” in *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, 11:887.

¹⁷(21:Intro) Aparentele discrepante din cifrele de la 2 Samuel 24 si cele de la 1 Cronici 21 se pot reconcilia in felul urma-tor:

2 SAMUEL 24	1 CRONICI 21
1. Cifrele recensamntului israeli^ii	1 100 000-toti israeli^ii
800 000 de viteji ai Israelului care scoteau sabia (v. 9).	care scoteau sabia (v. 9).
500 000 de oameni ai lui da 470 000 de barbaji din (v. 9)	Iuda care scoteau sabia (v. 5)
1 300 000 barbaji	1 570 000 barbaji

A se observa Tnsa clasificările diferite: vitejii Israelului fața de tot Israelul; barbajii lui Iuda, față de barbajii lui Iuda care scoteau sabia, Cifrele includ neaparat categorii diferite.

2. Anii foametei

japte am (v. 13} trei ani (v. 12)
In acesti ani ar putea fi inclusi si cei trei ani de foamete cauzati de uciderea de cStre Saul a ghibeonitilor (2 Sam. 21:1). Daca David a ales acesti trei ani suplimentari, orice parte a unui an intercalat ar conta drept un an intreg si astfel numarul total de ani cat a tinut foametea ar fi de sapte.

2. Preful achitat lui Arauna (Oman) pentru teren

50 de sicli (v. 24) 600 de sicli (v. 25)

Cei cincizeci de sicli au fost pentru arie si pentru boi. Cei 600 de sicli au fost pentru „locul acestei arii” (v. 22), adicaH o zona mai mare, in care se inscria si aria propriu-zisL

18(21:8-15) Henry, „1 Chronicles,” n:889.

19(21:16,17) *Ibid.*

20(26:1-19) George Williams, *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 236.

21(28:1-19) Conform altei teorii, *Parbar* a fost o suburbie a Ierusalimului. Nu se cunoaste sensul exact al termenului.

22(28:11-19) Merrill F. Unger, *Unger's Bible Dictionary*, p. 190.

BIBLIOGRAFIE

Henry, Matthew. "1 Chronicles" si "2 Chronicles." In *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*. Vol. 2. Retip. McLean, VA: MacDonald Publishing Company, n.d.

Keil, C. F. "The Books of the Chronicles." in *Biblical Commentary on the Old Testament*. Vol. 9. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1971.

Kelly, William. *Lectures on the Books of Chronicles*. Oak Park, IL: Bible Truth Publishers, 1963.

Payne, J. Barton, "I and II Chronicles." In *The Wycliffe Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1962.

Sailhamer, John. *First and Second Chronicles. Everyman's Bible Commentary*. Chicago: Moody Press, 1983.

Zockler, Otto. "The Books of the Chronicles." in *Commentary on the Holy Scriptures, Critical, Doctrinal, and Homiletical*. Vol. 4. Retip. (24 vol. in 32). Grand Rapids: Zondervan Publishing House,

1960.

DOI CRONICI

Introducere

„ Cartea 2 Cronici schitează disciplina lui Dumnezeu, bazată pe promisiunile Sale neconditionate. Perioada de 427 de ani pe care o parcurge pre-zintă domniile a nouăsprezece regi ai regatului Iuda. Sapte au fost buni, fiind asemuiți cu David; zece au fost regi rai, asemuiți cu Israel sau Ieroboam; doi au fost buni, dar s-au transformat în regi rai, respectiv Solomon și Iehoiachin. Vedem aici disciplina care se transformă în judecată . ”

- John
Heading

Pentru Introducere, a se vedea 1 Cronici.

SCHITA

I. IMPARATIA LUI SOLOMON (cap.

1-9)

- A. Inchinaciunea, intelegiunea si bogatia lui Solomon (cap. 1)
- B. Pregatirea, construirea si dedicarea templului de catre Solomon (cap. 2-7)
Excurs pe tema aparentelor discrepante
- C. Solomon in toata splendoarea sa (8:—9:28)
- D. Moartea lui Solomon (9:29-

31)

II. DIVIZAREA IMPARATIEI (cap.

10)

III. REGATUL IUDA (11:1-36:19)

- A. Regele Ieroboam (cap. 11, 12)
- B. Regele Baia (cap. 13)
- C. Regele Asa (cap. 14-16)
- D. Regele Iehosafat (cap. 17-20)
- E. Regele Iehoram (cap. 21)
- F. Regele Ahazia (22:1-9)
- G. Uzurparea reginei Atalia (22:10-23:21)
- H. Regele Ioas (cap. 24)
- I. Regele Amazia (cap. 25)
- J. Regele Uzias (cap. 26) K. Regele Iotam (cap. 27) L. Regele Ahaz (cap. 28) M. Regele Ezechia (cap. 29-32) . N. Regele Manase (33:1-20) O. Regele Amon (33:21-25) P. Regele Iosias (cap. 34, 35) Q. Regele Iehoahaz (36:1-3) R. Regele Iehoiachin (36:4-8)
- S. Regele Iehoiachin (36:9, 10) T. Regele Zedechia (36:11-19)

IV. CAPTIVITATEA BABILONEANA (36:20,

21) V. DECRETUL LUI CIRUS (36:22, 23)

COMENTARIU

Impartirea cartii in doua parti, 1 si 2 Cronici, s-a facut din ratiuni de convenienta. In original ele au format un singur volum. Astfel 2 Cronici continua cu precizie exact din punctul in care s-a incheiat 1 Cronici. Linia de demarcatie a fost insa bine aleasa: intre domnia lui David si cea a lui Solomon.

In 1 Cronici 29 David l-a instalat pe Solomon ca succesor al sau. 2 Cronici continua firul spitei davidice de la Solomon la Captivitatea Babiloneana. 1 si 2 Regi parcurg in esenta aceeasi perioada de timp, dar la Cronici accentul cade aproape exclusiv pe regatul Iuda. Regii Israelului sunt mentionati doar in masura in care au avut de a face cu istoria regatului Iuda. De asemenea, accentul in cartea Cronici este *spiritual*, pe cand in cartea Regi este *istoric*. Desi o mare parte a materialului este identic in ambele carti, Cronici contine uneori detalii ce nu se regasesc in Regi, asta pentru ca Cronici a fost scrisa la o data ulterioara si cu un scop diferit. Vom comenta asupra unora dintre deosebirile dintre cele doua carti, dar va fi imposibil sa ne referim in profunzime la toate. (Alte carti au fost scrise in acest scop).

restul mobilierului
tabernacolului se afla la
Ghibeon, inclusiv altarul de
bronz. Pe

I. IMPARAJIA LUI SOLOMON (cap. 1-9)

A. Inchinaciunea.
Intelepciunea si bogatia lui
Solomon (cap. 1) 1:1-3 1 Regi 1-3 ne spune ce s-a intamplat intre moartea lui David (1 Cro. 29) si timpul cand Solomon a fost instalat ca rege. Adonias si loab au fost ucisi in cadrul unei lupte pentru putere, cand Solomon a consolidat tronul tatelui sau in conformitate cu cuvantul Domnului (1 Cro. 22:9, 10).

Dupa ce si-a consolidat imparatia, Solomon s-a convocat subordonatii, organizand o procesiune solemna la Ghibeon, unde se afla tabernacolul.

1:4-6 David mutase chivotul la Ierusalim (1 Cro. 13-15), dar

acest altar Solomon a adus o mie de jertfe arse de tot, un exemplu graitor al devota-mentului si loialitatii sale fata de Iebova, Dumnezeuul tatalui sau.

1:7-12 Dumnezeu i S-a aratat in aceeasi noapte tntr-un vis, Intrebandu-1 ce-si doreste eel mai mult (v. 7; 1 Re. 3:5). Cererea pe care i-o adreseaza Solomon lui Dumnezeu sa-i daruiasca intelepciune si cuno\$inta ca sa poata conduce poporul cum se cuvine I-a placut atat de mult Domnului incat i-a promis bogatii, averi si onoare. Intr-o privinta, Dumnezeu i se arata fiecarui credincios, Intrebandu-1 cc doreste. Ceea ce ne dorim in viata in marc masura stabileste ce obtinem.

1:13-17 Solomon a revenit la Ierusalim, Incepand o domnie de mare prosperitate. Versetele acestea se opresc asupra carelor sale, calaretilor, oras,elor unde stateau ca-rele, argintului si aumlui, precum si femnu-lui de cedru si cailor sai. Dar insasi pros-peritatea aceasta continea germenii viitoa-rei caderi, cum adesea se Intampla in viata.

B. Pregatirea, construirea si dedicarea templului de catre Solomon (cap. 2-7) 2:1, 2 Pregatindu-se pentru lucrarile propriu-zise de construire a templului, Solomon a ales saptezeci de mii de barbati care sa care materialele, plus optzeci de mii de cioplitori ?n piatra si trei mii sasc sute de supraveghetori.

2:3-10 Apoi a trimis soli la regele Tirului, Hiram, eel care ii asigurase lui David cedrii pentru construirea palalului regal, solicitandu-i ca acum sa-i ajute si pe el. Dupa ce a descris semnificatia spirituala a proiectului, Solomon a cerut concret sa-i fie Imprumutati me\$teri priceputi care sa lucreze cu artizanul pe care-1 angajasc David. De asemenea i-a solicitat lui Hiram lemnul necesar. Solomon a promis ca va plati cum se cuvine orice manopera ce i sc va acorda. Se pare ca exista o discrepanta aici fata de suma reala.¹

Discrepante aparente
Comentand pe marginea cartii
2 Cronici.